

end at der i Virkeligheden her er en større Garanti tilstede end ved en Sparekasse, der slet ingen Garantikapital har, og det forekommer mig derfor mindre hensigtsmæssigt, naar Lovforslagets § 7 udtrykkelig bestemmer, at de herefter opstaaende Banker eller lignende Pengeinstitutter, som ved Siden af deres øvrige Virksomhed vilde drive Sparekasseforeretning, kunne ikke opnaa de i § 1 omhandlede Begunstigelser, thi det forekommer mig, at det i mange Tilfælde netop vilde være en Betryggelse, om en Sparekasse havde en saadan Garanti, som en Banks Kapital afgiver. Det maa erindres, at der er en meget stor Forskel paa, om Labet ved slike Pengeinstitutter gaar ud over Sparerne eller over Aktionærerne, thi Aktionærerne vide, at de undertaste sig Risiko ved at tegne sig som Aktionærer i en Bank, Sparerne gaa netop ud fra, at de ikke undertaste sig nogen- somhelst Risiko ved at indskyde deres Midler i en Sparekasse. Jeg tror, at det i ethvert Tilfælde vilde være heldigt, om Sparekasseloven kom til at indeholde en bestemt Angivelse af, hvilke Institutter den skal anvendes paa, saaledes at der gives en nærmere Bestemmelse af, hvad der skal forstaaes ved Sparekasser, og at det tillige bliver bestemt, at kun de Pengeinstitutter, der opfyldte de i Loven fastsatte Betingelser, maa kalde sig Sparekasser. Jeg har allerede udtalt, at jeg er fuldstændig enig med Landssthingsudvalgets Mindretal i, at der i en saadan Lov bør gives skarpe og strænge Bestemmelser om Regnskabs Afleggelse, Statusopgjørelse, Regnskabets Revision og Eftersyn af Beholdningen, og jeg kan dertil endnu føie Et, nemlig om Bestyrelsens Ansvar. Jeg skal med Hensyn til disse her berørte Punkter kun gjøre en enkelt Bemærkning. Det er netop i Landssthingsudvalgets Mindretals Betænkning fremhævet, at det er formentlig mindre hensigtsmæssigt, at det forlanges, at Aarsregnskabet skal afsluttes den 31te December og afleveres til Revision inden den 1ste Marts. Det gjøres gjældende, at det i mange Tilfælde vil være heldigt for vedkommende Sparekasse at kunne afslutte sit Regnskabsaar til en anden Tid, navnlig den 31te Marts iftedetfor den 31te December. Det forekommer mig ogsaa, at der kunde være Anledning til at give lidt større Frihed i saa Henseende. Naar samtlige Aarsregnskaber afsluttes den 31te December og afleveres inden den 1ste Marts, altsaa i Løbet af Januar og Februar, vilde samtlige fire Hundrede og nogle Sparekasseregnskaber paa een Gang komme til Sparekassetrolens Gjenemsyn, medens det vilde fordele sig mere jævnt, dersom Regnskabsaaret sluttes til forskellige Tider, saa jeg tror, at det vilde være hensigtsmæssigt at gjøre en lille Forandring i saa Henseende. Det, der er det Væsentligste i denne Bestemmelse, er dette, at Regnskabet skal være afleveret til Revision i Løbet af de to efter Afslutningen følgende Maanedre. — Medens jeg her berører dette

Spørgsmaal om Bogføring og Regnskabsafleggelse, ønsker jeg dertil at knytte en Bemærkning, som ganske vist sigter ud over det foreliggende Lovforslag. Det bestemmes, at Aarsregnskabet skal aflægges i en af Indenrigsministeren foreskrevet Form. Dette finder jeg meget hensigtsmæssigt, men jeg vilde finde det ligesaa hensigtsmæssigt, om man kunde komme til en tilsvarende Bestemmelse for vore Banker. Jeg tror, det er en meget væsentlig Ulempe, at vore Bankregnskaber affattes i Former saa forskellige, som Tilfældet nu er, og at de ofte affattes med saadanne Poster, der i Virkeligheden ikke give nogen Oplysning for Publikum. Jeg har andetsteds udførlig berørt dette Forhold, og da det ganske vist strengt taget ligger udenfor denne Lov, skal jeg ikke komme dybere ind herpaa; men jeg skal kun fremhæve, at de to Poster „diverse Debitorer“ og „diverse Kreditorer“ i Virkeligheden ikke give den allerminste Oplysning overfor Publikum, og det er 2 Poster, som efterhaanden ere vorede op til meget stor Betydning i adskillige Bankregnskaber. Jeg skal tillade mig at henlede Opmærksomheden paa, at man i Sverrig har en bestemt fra Regjeringen foreskrevet Form for Bankernes Regnskabsafleggelse, og naar disse Regnskaber indkomme, offentliggjør vedkommende Ministerium den hele Status i et saadant overskueligt Regnskab, hvorved man faar et ganske andet Blik paa de samlede Regnskaber i Bankerne, end naar man kun har det enkelte Regnskab for hver Bank for Die og selv majsommeligt skal foretage en saadan Oversigt. Videre skal jeg ikke nøde ved Spørgsmaalet om Regnskabsafleggelse, Revision og hvad dertil hører, det er formentlig de Punkter, om hvilke der lettest vil opnaas Enighed. Kun skal jeg overfor den ærede sidste Læser bemærke, at jeg ikke rigtig forstaaer, hvorledes han kunde mene, at det Beløb, som den tilsigtede Kontrol vil komme til at koste, til Svende og Sidst vilde komme til at hvile paa Sparekasserne, thi naar der er en Bestemmelse om, at der skal ansættes et vist Antal Funktionærer i Indenrigsministeriet til at udøve denne Kontrol, kan det ikke ske paa Sparekassernes Regning (Stemmer: Det staaer i Loven). Jeg beder om Forladelse, det er ganske rigtigt, det har jeg glemt i Dieblikket.

Jeg kommer nu til det, der dog vil være et Hovedpunkt i det foreliggende Forslag, det er nemlig Bestemmelserne om Renten af Indskudene, om Sparekassemedlernes Anbringelse og om Anvendelsen af Kassens Overskud. Jeg skal endnu kun bemærke med Hensyn til Bestemmelserne i § 2 b om Bestyrelsens Lønningsforhold, at jeg finder det i og for sig ganske rigtigt, at det bestemmes, at kun det forretningsførende Medlem i Bestyrelsen skal være lønnet; men jeg tror, at, naar man siger, at alle de forretningsførende Medlemmer af Bestyrelsen skulle være